

JAZZ OP HET PODIUM

MARY HALVORSON AMARYLLIS SEXTET

Bezetting:

Adam O'Farrill (trompet),
Jacob Garchik (trombone),
Mary Halvorson (gitaar),
Nick Dunston (contrabas),
Tomas Fujiwara (drums),
Patricia Brennan (vibrafoon).

Datum en plaats:

11 maart 2023,
LantarenVenster, Rotterdam.

Gitariste en componiste Mary Halvorson participeert in uiteenlopende samenwerkingsprojecten, werkt gestaag aan een veelzijdig oeuvre, kiest eigen routes en vermijdt clichés. Op het podium is zij wars van vertoon en gaat ze op in het uitvoeren van haar werk en het leiden van haar ensembles.

De voorlaatste keer dat ik Mary zag optreden, deed ze dat samen met gitarist Reinier Baas als gelegenheidsduo tijdens het North Sea Jazz Festival. Ik zag voor het eerst dat ze afweek van haar anders zo onafhankelijke houding. Er was onvoldoende ruimte om haar eigen logica te volgen, iets wat juist zo kenmerkend voor haar is.

Het door Mary Halvorson samengestelde Amaryllis Sextet is een jazzensemble pur sang, met een klankpalet dat diverse mogelijkheden biedt. Het ensemble wordt mede gedragen door het verbindende spel en dominerende geluid van vibrafonist Patricia Brennan.

Het sextet is vernoemd naar het recentelijk gelanceerde album. De zes stukken van eigen hand, die daarop staan, vormen een suite. Helaas ontbreekt live het Mivos strijkkwartet dat het ensemble bij de studio-opnamen zo fraai volmaakt.

Net zoals het album, begint het concert met 'Night shift'. Een prachtig stuk waarin onweerstaanbare kamerjazz klinkt. Het arrangement kent vele scharnierpunten. Lagen worden opgebouwd en afgepeld. Deze uitgekende entree wordt

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Mary Halvorson. (Foto: Joke Schot)

gevolgd door een mijmerend eerbetoon aan Wayne Shorter. Amaryllis speelt een prachtig gearrangeerde versie van 'Lady day', afkomstig van 'The Soothsayer', een favoriet album van Mary.

'Amaryllis' is een stuk met een meeslepende drive. Een eigenwijs loopje, wordt in een hoekige ritmische structuur gezet en ondergaat onvoorziene wendingen. 'Anesthesia' opent met smachtende uithalen. Verkrumelde frasen blijven hangen in een lome atmosfeer. Een eindeloze droom die voortkabbelt. In 'Hoodwink' groeien fraaie bloemen uit een zompige bodem. Dit stuk, dat volgens een strikte logica is opgebouwd, kenmerkt zich door wringende tegenstellingen.

LantarenVenster beleefde tevens de primeur van 'The gate', een zojuist afgeronde compositie. Trombonist Jacob Garchik krijgt hier alle ruimte om zich over te geven aan pastorale omzwervingen. Het concert eindigt met 'Side effect'. Door de mineure stemming in dit stuk klinkt het thema plechtstatig. In de uitwerking zijn de melodielijnen fascinerend.

De muzikale reflecties van Mary Halvorson zijn subliem en werken meestal ook wat vervreemdend. De sfeer in haar werk doet denken aan 'Mon Oncle' van Jacques Tati. Geavanceerde muziek, tegendraadse humor, gepresenteerd in een theatrale setting.

Roland Huguenin